26/05/2020

Το να σκεφτόμαστε ορθόδοξα είναι εύκολο, το να ζούμε, όμως, θέλει κόπο

/ Ορθόδοξες Προβολές

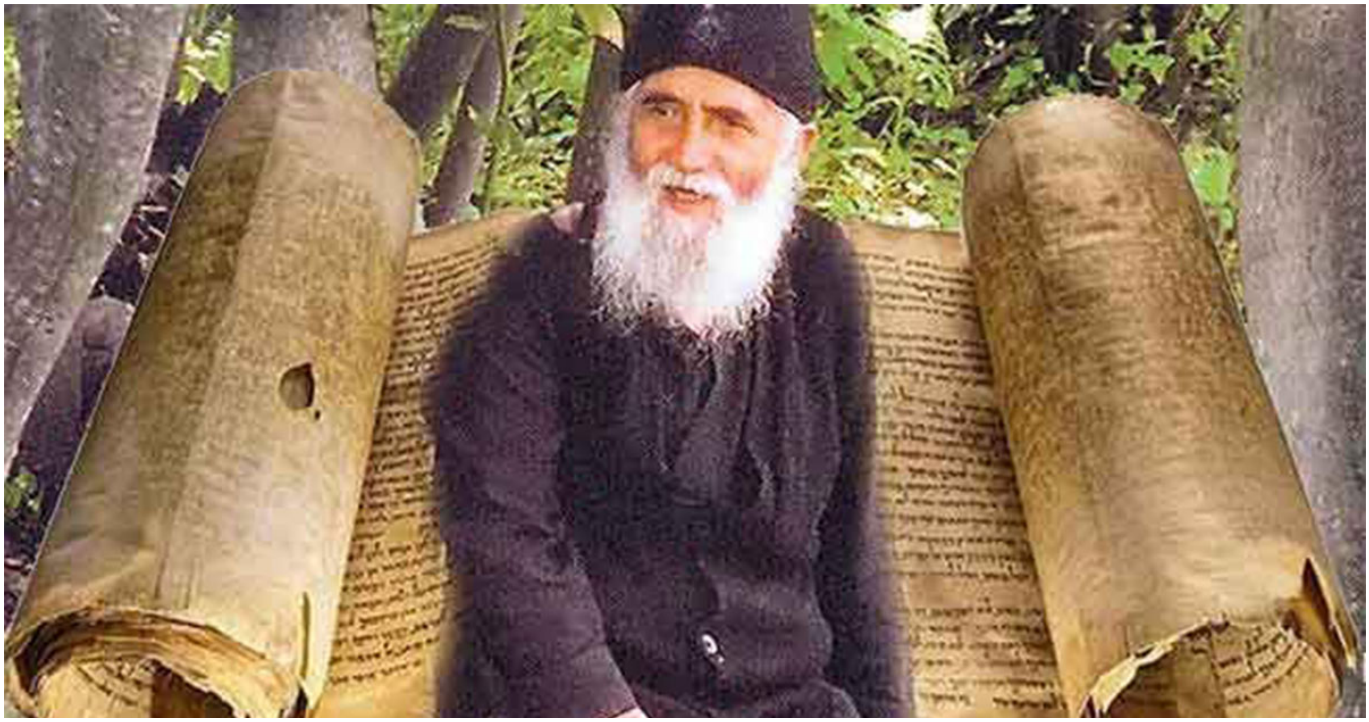

Τὸ νὰ σκεφτόμαστε ὀρθόδοξα εἶναι εὔκολο•

τὸ νὰ ζοῦμε ὅμως ὀρθόδοξα θέλει κόπο.

Ὁσίου Παϊσίου Ἁγιορείτου

– Ἄν, Γέροντα, ὁ ἀκροατὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἔχη καλὴ διάθεση;

– Ἔ, τότε αὐτὸς ἔχει ἤδη τὴν θεία Χάρη, γι' αὐτὸ καὶ ὠφελεῖται. Ἕνας ὅμως ποὺ δὲν ἔχει καλὴ διάθεση θὰ πάρη καὶ θὰ ἐξετάση αὐτὰ ποὺ λέει ὁ ἱεροκήρυκας καὶ δὲν θὰ ἔχη καμιὰ ὠφέλεια. Τὸ νὰ σκεφτόμαστε ὀρθόδοξα εἶναι εὔκολο• τὸ νὰ ζοῦμε ὅμως ὀρθόδοξα θέλει κόπο.

Μιὰ φορᾶ ἕνας θεολόγος εἶχε κάνει μία ὁμιλία καὶ εἶχε πεῖ νὰ πᾶνε νὰ δώσουν αἷμα, γιατί ὑπῆρχε ἀνάγκη. Καὶ πράγματι πολλοὶ παρακινήθηκαν καὶ ἔδωσαν πολὺ αἷμα. Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἔδωσε οὔτε μία σταγόνα, ἂν καὶ εἶχε... μπόλικο. Οἱ ἄλλοι τότε σκανδαλίσθηκαν.

«Ἐγώ, τοὺς εἶπε ἐκεῖνος, μὲ τὴν ὁμιλία ποὺ ἔκανα καὶ παρεκίνησα τὸν κόσμο νὰ δώση αἷμα, εἶναι σὰν νὰ ἔδωσα τὸ περισσότερο αἷμα»!

Ἔτσι ἀνέπαυε τὸν λογισμό του. Καλύτερα ἦταν νὰ μὴν ἔκανε τὴν ὁμιλία καὶ ἀθόρυβα νὰ πήγαινε νὰ δώση λίγο αἷμα. Ἡ ζωὴ μετράει.

«Ἐγὼ εἶμαι δεξιός», μοῦ εἶπε ἕνας ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τὴν Ἐκκλησία. «Ἄμα δὲν κάνης σταυρό, τί ὠφελεῖ;», τοῦ εἶπα.. Τὸ χέρι ποῦ δὲν κάνει σταυρὸ τί ὠφελεῖ ποῦ εἶναι δεξί; Σὲ τί διαφέρει ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ ποῦ δὲν κάνει σταυρό; Ἐκεῖνο ἔτσι κι ἀλλιῶς δὲν κάνει σταυρό».

Ἂν ἐσὺ εἶσαι δεξιὸς καὶ δὲν κάνης σταυρό, σὲ τί διαφέρεις ἀπὸ τοὺς ἀριστερούς; Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ εἶσαι ἄνθρωπος πνευματικός, νὰ ζῆς κοντὰ στὸν Χριστό, τότε βοηθᾶς καὶ τοὺς ἄλλους.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχη ζωὴ σωστή, τὸ ἔργο του πληροφορεῖ. Σὲ μία πόλη ἦταν ἕνας Προτεστάντης ποὺ ὅλους τούς κατηγοροῦσε• τί κληρικούς, τί δεσποτάδες. Ἐκεῖ κοντὰ σὲ ἕνα μοναστῆρι ἀσκήτευε καὶ ἕνας μοναχός.

Μιὰ φορᾶ ρώτησε τὸν Προτεστάντη ἕνας ἄθεος: «Καλά, ὅλους τούς δεσποτάδες, τοὺς παπάδες, τοὺς κατηγορεῖς. Γι' αὐτὸν τὸν καλόγηρο τί ἔχεις νὰ πῆς;».

«Αὐτὸν τὸν παραδέχομαι, τοῦ λέει, γιατί διαφέρει ἀπὸ τοὺς ἄλλους».

Ἕνας πιστός, ὅπου καὶ νὰ 'ναι, πόσο βοηθάει, ὅταν ζῆ σωστά!

Θυμᾶμαι, ἕνας γνωστός μου ἀστυνομικὸς ὑπηρετοῦσε στὰ σύνορα. Ἐκεῖ ἦταν καὶ Σέρβοι κομμουνιστές, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πιὸ ἔμπιστους τοῦ κόμματος. Ὅταν ἔρχονταν Σέρβοι παπάδες στὰ σύνορα Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, ὁ ἀστυνομικός τούς φιλοῦσε τὸ χέρι. Οἱ κομμουνιστὲς τὸ πρόσεξαν. Ἕλληνας ἀστυνομικὸς νὰ φιλάη τὸ χέρι τῶν Σέρβων παπάδων! Ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση στοὺς κομμουνιστὲς καὶ προβληματίσθηκαν στὸ θέμα τῆς πίστεως.

Πόσο βοηθοῦν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν μία θέση, ὅταν κρατᾶνε λίγο! Γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ κοιτάω μερικοὺς μεγάλους νὰ τοὺς δῶ, ὅταν ἔρχωνται, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσω, γιατί αὐτοὶ μπορεῖ νὰ βοηθήσουν πάρα πολὺ μὲ τὸ παράδειγμα.

Νά, ἕνας στρατάρχης ποὺ γνωρίζω, εἶναι παράδειγμα. Καί, ὅ,τι κάνει, τὸ κάνει ἀπὸ μέσα του μὲ τὴν καρδιά του• δὲν τὸ κάνει ἐξωτερικά. Οἱ ἄλλοι ποὺ τὸν βλέπουν προβληματίζονται καὶ βοηθιοῦνται.

Παλιὰ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ τόπου εἶχαν ἀρχές, πίστευαν. Ξέρετε τί εἶχε πεῖ μία ἀρχόντισσα σὲ κάποιον βουλευτὴ σὲ μία πόλη; Εἶχε πάει μὲ τὸν σύζυγό της τὴν περίοδο τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταύγουστου σὲ ἕνα γεῦμα καὶ εἶχαν ἐκεῖ ψάρια, κρέατα... Αὐτὴ δὲν ἔτρωγε, γιατί νήστευε.

Τὸ πρόσεξε ὁ βουλευτὴς καὶ τῆς εἶπε: «Ἀσθενεῖς καὶ ὁδοιπόροι νηστεία δὲν κρατοῦν».

«Ναί, ὁδοιπόροι μὲ ρόδες!» τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη καὶ δὲν ἄγγιξε τίποτα ἀπὸ τὰ ἀρτύσιμα.

Στὸ γεῦμα ἐν τῷ μεταξὺ ἦταν καὶ ἕνας κληρικὸς ποὺ τοὺς προσφώνησε: «Μεγάλη μου τιμὴ ποὺ βρίσκομαι μαζί σας κ.λπ.», ἔλεγε-ἔλεγε ἕνα σωρὸ ἐγκώμια. Ὁπότε τὸν διέκοψε ὁ ἄντρας τῆς ἀρχόντισσας καὶ τοῦ εἶπε:

«Μὴ πεποίθατε ἐπ’ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία!». Γιατί ἐκεῖνος πῆγε νὰ τοὺς κολακεύση. Ἄλλοτε πάλι εἶχε πεῖ αὐτὴ ἡ ἀρχόντισσα σὲ ἕναν καθηγητὴ Θεολογίας:

«Μὴν κοιτᾶτε λεπτομέρειες καὶ κόβετε στὶς ἐξετάσεις τοὺς παπάδες. Κοιτάξτε νὰ τοὺς περνᾶτε, γιατί οἱ ἐπαρχίες δὲν ἔχουν παπά!». Θέλω νὰ πῶ ὅτι παλιὰ οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες ἐνδιαφέρονταν γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἦταν παράδειγμα γιὰ τὸν λαό.

Αὐτὸ ποὺ θὰ βοηθήση θετικὰ τοὺς ἀνθρώπους σήμερα εἶναι τὸ παράδειγμά μας τὸ χριστιανικὸ καὶ ἡ ζωή μας ἡ χριστιανική. Τοὺς Χριστιανοὺς πρέπει νὰ τοὺς διακρίνη ἡ πνευματικὴ λεβεντιὰ καὶ ἡ ἀρχοντιά, ἡ θυσία. Γι’ αὐτὸ λέω στοὺς λαϊκούς:

«Νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Χριστό, νὰ ἔχετε ταπείνωση, νὰ κάνετε τὸ καθῆκον σας καὶ ὁ Χριστὸς θὰ προδώση τὴν ἀρετή σας στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων».

Ἡ ἀρετὴ ἔχει τυπικὸ νὰ προδίδη τὸν ἄνθρωπο, ὅπου κι ἂν βρίσκεται αὐτός. Ἀκόμη καὶ νὰ κρυφθῆ, καὶ νὰ ὑποκριθῆ μὲ τὴν διὰ Χριστὸν σαλότητα, ἡ ἀρετὴ θὰ τὸν προδώση, ἔστω καὶ ἀργότερα, καὶ ὁ ἀποθηκευμένος τοῦ θησαυρός, ποὺ θὰ ἀνακαλυφθῆ τότε μαζεμένος, θὰ βοηθήση πάλι πολλὲς ψυχὲς• ἴσως τότε περισσότερο.

Από την επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Κηφισιάς, Αμαρουσίου και Ωρωπού